

Udlandet. Dette sker efter en Periode, hvor der har været stor Trang til, at Arbejdet blev sat i Gang. Men det kan man ikke være tjent med, og det er ønskeligt, om Regeringen vilde tage Sigte paa dette Forhold. En successiv og planmæssig Iværksættelse af de offentlige Arbejder vilde sikkerlig i betydelig Grad kunne bøde paa disse uheldige Forhold.

Jeg vil selvfølgelig ikke anke over, at Ministeren har svaret paa saa mange Spørgsmaal baade af større og mindre Betydning, tværtimod. Paa et vigtigt Spørgsmaal, som jeg tillod mig at fremdrage, har han imidlertid ikke svaret. Det gik ud paa, at Statsbanerne betalte deres Arbejdere en Løn, som er uforholdsmæssig lille, og jeg kritiserede det Princip, at man ikke ved Statsens Arbejde søger at komme op med Lønningerne i Forhold til, hvad private yde. Dette Forhold har den højtærede Minister ikke berørt. Det kan maaske bero paa, at Ministeren er ny i sin Stilling og først vil sætte sig grundig ind i Tingene. Det skulde glæde mig, om den højtærede Minister vilde gøre dette og vilde tage min Henstilling, som jeg fremkom med forrige Gang, jeg havde Ordet, til Følge. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt den Entreprenør, som har Arbejdet ved Vedbækbanen, har indforskrevet fremmed Arbejdskraft under Lockouten eller ej — der blev spurgt mig, om jeg var vidende derom —, oplyste Ministeren, at Entreprenøren havde ansøgt om Tilladelse dertil, men at denne Tilladelse var bleven ham nægtet. Jeg skal her oplyse den højtærede Minister om, at vedkommende Entreprenør trods dette har indforskrevet fremmed Arbejdskraft, altsaa har trodset Ministerens Forbud. Der har været averteret om saadanne Arbejdere i svenske Blade, og jeg antager, at det er sket fra Entreprenørens Side, thi hvem skulde ellers have Interesse af at avertere efter Arbejdere til Vedbækbanen. Der kom heller ikke saa faa herind, og for en Del af disse har Fagforeningen bekostet Hjemreisen efter at have gjort dem bekendt med Forholdene. Nu ved jeg ikke, om der findes nogen Bestemmelse, hvorefter Indenrigsministeriet kan straffe denne Opførsel fra Entreprenørens Side, men hvis der findes en saadan, henstiller jeg til den højtærede Indenrigsminister, at Entreprenøren i det mindste bliver tilpligtet at erstatte Fagforeningerne den Udgift, de have haft ved at bekoste disse Folks Hjemrejse. Endvidere skal jeg tillade mig at takke Ministeren for hans Bemærk-

ninger om, at vor Fabriklovgivning er forældet og trænger til en Revision, og at han særlig vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

Den højtærede Marineminister har gentagne Gange beskæftiget sig med de Forhold, jeg fremdrog angaaende Arbejdslønnen paa Orlogsværftet. Den højtærede Minister har der fremsat den Paastand, at Lønningerne derude vare højere end af mig angivet. Ministeren søgte at bevise dette ved at anføre de Lønninger, som Haandværkerne paa Orlogsværftet oppebære, men jeg skal dertil sige, at de Eksempler, jeg fremdrog om Lønningen paa Orlogsværftet, gjaldt Arbejdsmændene, hvilket Ministeren ogsaa vilde kunne se af mine øvrige Udtalelser. De Eksempler, jeg fremdrog om Lønningen paa andre Skibsværfter til Sammenligning med Lønningerne paa Orlogsværftet, vare ligeledes alle Eksempler paa Lønningen til Arbejdsmænd. Den højtærede Minister sagde, at Gennemsnittet af Lønnen for Arbejdsmændene paa Orlogsværftet ikke var 2 Kr. 40 Øre, men 2 Kr. 55 Øre. Jeg skal dertil sige, at jeg ved mine Udtalelser forleden Dag ikke beskæftigede mig med Gennemsnitslønnen, men jeg sagde, at Lønnen i al Almindelighed derude var 2 Kr. 40 Øre. For de mange, der oppebære en Løn af 2 Kr. 40 Øre, er det ogsaa en meget daarlign Trøst, at Gennemsnitslønnen, som Ministeren siger, bliver højere. At der er enkelte, som have ret god Løn og en Del andre, som have noget mindre, fylder jo kun lidet i deres Pung, som maa nøjes med den elendige Løn, som 2 Kr. 40 Øre om Dagen virkelig maa siges at være. Jeg har nærmere faaet oplyst, at en Del af Orlogsværftets Arbejdsmænd oppebære et Tillæg af 15 Øre til deres Løn: 2 Kr. 40 Øre. Dette Tillæg oppebære de efter 5 Aars Forløb, men mellem Arbejderne paa Orlogsværftet gaar dette Tillæg just ikke for at være et Lønningstillæg men for at være en Præmie for vel udført Sultekunstneri. Det maa dog vel indrømmes, at naar en Mand med Familie, med Hustru og Børn i 5 Aar har præsteret det Kunststykke at klare sig med en Løn af 2 Kr. 40 Øre om Dagen uden at ty til det offentlige Hjælp, er han en Kunstner i Retning af at nøjes med lidt, en Sultekunstner. Og jeg skal fremdeles henstille til den højtærede Marineminister at tage Initiativet til, at denne ualmindelig lave Løn bliver forhøjet, saa at den kommer til at staa i nogenlunde Samklang med, hvad de øvrige Værfter betale. Den højtærede Minister henviste